

مرگ آخرین بازمانده رمان نو

آلن ربگری به درگذشت، نویسنده‌یی که سال‌ها مشهور بود، بدون آن که کتابی از او ترجمه شده باشد. همه او را به عنوان یکی از مشهورترین نویسندگان «موج نو» می‌شناختند و شاید چند صفحه‌یی را که رضا سیدحسینی در کتاب «مکاتب ادبی» ترجمه کرده بود، خوانده بودند. با این که کم‌تر شهروند فرانسوی پیدا می‌شد که این نویسنده بزرگ را نشناسد. او نویسنده‌ی پرخواننده‌یی نبود... خود او این نکته را در مصاحبه‌یی به طنز گفته بود. گفته بود که هر وقت توی خیابان راه می‌رود، چهره‌های زیادی از جلوی‌اش رد می‌شوند که کلاه از سر بر می‌دارند و بال‌بند بی‌معنی سلام می‌گویند. نویسنده نام‌دار در ابتدا از آن‌ها می‌پرسید که کتاب‌های‌اش را خوانده‌اند و احیاناً از کدام‌شان خوش‌شان آمده و پاسخ می‌شنید که هیچ کتابی از ربگری به خواننده نشده است.

از همین رو بود که نویسنده مطرح «رمان نو» می‌گفت: «من نویسنده‌ی مشهوری هستم، بی‌آنکه کسی کتابی از من خوانده باشد.»

آلن ربگری به را می‌توان جزو نویسنده‌گانی دانست که از همان ابتدا به دنبال شهرت بوده‌اند. او در مصاحبه‌یی درباره‌ی ماجرای ریش گذاشتنش گفته بود که در دوران جوانی سیل نازکی می‌گذاشته که او را شبیه سیرک بازها می‌کرد. همسرش به او پیشنهاد کرده که ریش بگذارد و او کمی بعد دریافته که نمی‌توانسته با آن سیل نازک آدم مشهوری شود: آدم مشهوری که برخی او را نابغه ادبیات می‌نامند و برخی دیگر ویران‌گر رمان. ربگری به را باید متعلق به نسلی دانست که ادبیات و رمان متعارف را بر نمی‌تابید. او و چهره‌هایی هم چون مارگریت دوراس، میشل بوتور، کلود سیمون، ناتالی ساروت و فیلیپ سولر که پیش‌ترشان درگذشته‌اند، شخصیت‌های استوره‌ای رمان کلاسیک را به هیچ وجه نمی‌پسندیدند. به گمان این دسته از نویسندگان که عنوان «رمان نو» را برای خود برگزیده بودند، عصر قهرمانان به سر آمده بود. از همین رو آن‌ها شخصیت اول رمان را در حد اشیای صحنه تنزل می‌دادند.

جنبه‌ی دیگر آلن ربگری به را باید در وجه سینمایی‌اش جست. او در سابقه‌ی کاری‌اش، کارگردانی ۱۰ فیلم، بازی در ۴ فیلم و نوشتن ۱۵ فیلم‌نامه را دارد. در میان این وجه باید به فیلم کلاسیک و مشهور «سال گذشته در مارین باد» اشاره کرد که فیلم‌نامه آن را ربگری به نوشت تا به کارگردانی آلن رنه از ماندگارترین آثار سینمایی لقب بگیرد. همه‌ی این‌ها چهره‌یی شناخته شده از ربگری به ساخته بود: چهره‌یی که در هر حال هم‌واره برای رسانه‌ها خبرساز می‌شد، حتا اگر آخرین رمانش که در سال ۲۰۰۶ منتشر کرد، آن قدرها سرو صدا نکرده باشد. رمانی که نویسنده آن را در ۸۴ سالگی نوشت و آن را «یک رمان احساساتی» نام نهاد. مرگ آلن ربگری به ۸۵ ساله که در سال ۱۹۲۲ به دنیا آمده بود، بسیاری را تحت تأثیر قرار داد. او در سال ۱۹۵۳ با رمان «پاکن‌ها» بدل به چهره‌یی مشهور شد و در سال‌های بعد، رمان‌هایی هم چون «جن»، «در هزار تو»، «جام شکسته» و... را نوشت.

ربگری به در سال ۲۰۰۵ میلادی به عنوان چهره ماندگار فرهنگی آکادمی فرانسه نیز انتخاب شد.

